

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Bc. Jana Schneeweise a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: J. H.
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Šternberskou Pospíšilovou
se sídlem Hlinky 92, Brno

proti

žalovanému: Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 9. 2023,
č. j. O-562383/D22090080/2022/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda ÚPV“) označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut jeho rozklad a současně bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 12. 9. 2022, č.j. O-562383/D20113907/2020/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Výrokem I. prvostupňového rozhodnutí Úřad částečně vyhověl námitkám žalobce podaným podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o

změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“) a zamítl

příhlášku obrazové ochranné známky v barevném provedení

sp. zn. O-562383 (dále jen „přihlašovaná OZ“) podanou společností SEIFEROS cz, o.p.s. (nyní DRAVCI LEDNICE SEIFEROS, o.p.s.), se sídlem Havlíčkova 12, Kuřim, IČO: 255 58 102 (dále jen „přihlašovatel“) pro služby *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov* zařazené do třídy 41 mezinárodního třídění zboží a služeb a současně přihlašovanou OZ postoupil ke zveřejnění pro následující výrobky a služby zařazené do těchto tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

(16) *publikační materiály, kalendáře, fotografie, plakáty, magnetky, turistické vizitky, pohlednice, vstupenky, reklamní tašky papírové, letáky, papírové reklamní bannery;*

(25) *trička, mikiny, kšiltovky, klobouky, ponožky;*

(28) *puzzle, pexeso, hrací karty;*

(41) *výuková činnost, vzdělávání, školení, poskytování informací v oblasti vzdělávání.*

3. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí byly zamítnuty námitky žalobce podané podle § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ a výrokem III. prvostupňového rozhodnutí byly zamítnuty jeho námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ.
4. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 2. 12. 2020 námitky proti přihlašované OZ podle § 7 odst. 1 písm. b), c) a g) ZOZ. Žalobce je vlastníkem starší slovní ochranné známky sp. zn. O-66133 ve znění „ZAYFERUS“ (dále jen „namítaná OZ“), k níž udělil výlučnou licenci společnosti ZAYFERUS, o.p.s. a v níž spatřoval pravděpodobnost záměny s přihlašovanou OZ na straně veřejnosti.
5. Úřad v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že žalobce předloženými doklady neprokázal dobré jméno namítané OZ na relevantním území v době před podáním přihlášky přihlašované OZ. Nebylo tedy nutno se zabývat posouzením dalších podmínek § 7 odst. 1 písm. c) ZOZ. Ohledně námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ Úřad uvedl, že toto ustanovení žalobce zmínil pouze v úvodu svého podání, nesdělil však relevantní okolnosti, nedoložil, že byl osobou, které náleží práva k autorskému dílu (názevu „ZAYFERUS“) a že by toto dílo mohlo být přihlašovanou OZ dotčeno. Ve vztahu k námitkám podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ pak Úřad konstatoval, že žalobce prokázal řádné užívání namítané OZ ve vztahu ke službám *ukázky cvičených dravců* zařazeným do třídy 41. Služby *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov* jsou s výše uvedenými synonymní, shodné ani podobné s nimi naopak nejsou ostatní napadené výrobky a služby ve třídách 16, 25, 28 a 41. Porovnávání označení jsou vizuálně nepodobná, a naopak podobná v nejpravděpodobnější výslovnosti. Vizuálně dominantní prvek přihlašované OZ „Seiferos“ bude vnímán jako fantazijní, a tedy jako distinktivní, obdobně jako „Zayferus“.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

K sémantickému odlišení nepřispějí ani další prvky přihlašované OZ „dravci Lednice“, které mají nulovou rozlišovací způsobilost. Celkově jde o podobná označení s ohledem na fonetickou stránku. Ve vztahu ke službám ve třídě 41 byla s ohledem na totožný okruh spotřebitelů (s průměrnou až vyšší mírou podobnosti) zjištěna existence pravděpodobnosti záměny.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce rozklad, který byl zamítnut napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda ÚPV k námitce nevedení společného řízení ohledně námitek žalobce a společnosti ZAYFERUS o.p.s. uvedl, že nebyla v prvostupňovém rozhodnutí explicitně vypořádána. Na spojení dvou původně samostatných řízení však nemá účastník řízení nárok. Námitky byly podány dvěma odlišnými subjekty na základě odlišných právních titulů. Byť nelze z prvostupňového rozhodnutí zjistit důvod postupu Úřadu, neznamená to jeho nezákonnost. Jakkoliv spolu mohou námitky v obou řízeních souviset, nelze se domáhat jejich kombinace a synergického efektu. Zejména nelze po Úřadu požadovat, aby sám okolnosti, jež měly synergický efekt přinášet, vyhledával a vzájemně kombinoval. I ve spojeném řízení by musely být námitky obou subjektů striktně odděleny.
7. K námitce vadného postupu Úřadu v případě dokladů v podobě odkazů na internetové stránky předseda ÚPV konstatoval, že je na namítajícím, aby včas tvrdil a v objektivně vnímatelné „trvale zachycené“ podobě dostatečně doložil skutečnosti týkající se jeho starších práv. Po Úřadu nelze požadovat nejen zobrazení linku, ale ani aktivní vyhledávání informací včetně ověření, zda byly stránky v dané podobě dostupné veřejnosti i v rozhodném období. Žalobce v námitkách popíral smysl námitkového řízení. K jeho poukazu na dlouhodobé spory s přihlašovatelem s tím, že jde o „nalezení materiální pravdy“, předseda ÚPV uvedl, že vzbuzuje pochybnost o tom, zda žalobce správně chápe principy námitkového řízení, které je ovládáno dispoziční zásadou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2020, č.j. 2 As 312/2018-242). Poukaz na zásadu materiální pravdy je nepřípadný.
8. Ve vztahu k důkazu v podobě výtisku ze stránky Facebook „Zayferus – dravci“ pořízenému 25. 6. 2021 (s informací, že se stránka líbí 42 358 lidem) předseda ÚPV uvedl, že žalobce jej předložil za účelem prokázání řádného užívání namítané OZ, a Úřad jej tedy nemohl zohlednit při vypořádání otázky případného dobrého jména, neboť byl datován až po podání přihlášky přihlašované OZ. Žalobce nepochopil odlišnosti námitek a dokladů předložených na jejich podporu a institutu následné žádosti přihlašovatele o prokázání řádného užívání namítané OZ a dokladů předložených v reakci na ni namítajícím. Žádost dle § 26a ZOZ nemůže sloužit namítajícímu jako nástroj k prolomení lhůty pro podání námitek. Stran tvrzení, že seznam služeb namítané OZ odpovídá situaci před 30 lety a nelze jej vykládat doslovně, předseda ÚPV konstatoval, že rozsah jednou udělené ochrany nelze následně rozšiřovat. Výklad slovního spojení „ukázky cvičených dravců“ je jednoznačný. Žalobci ani společnosti ZAYFERUS, o.p.s. nic nebránilo rozšířit ochranu na jiné reálně poskytované produkty podáním nové přihlášky.
9. Ohledně služeb *výuková činnost, vzdělávání, školení, poskytování informací v oblasti vzdělávání* předseda ÚPV konstatoval, že nelze najít žádnou souvislost se službou ukázky cvičených dravců, která je specifická, úzce vymezená a je typicky poskytována jednorázově. Její vzdělávací aspekt nelze zaměňovat se shora obecně vymezenými službami. Úřad správně poukázal na odlišný účel i zaměření těchto služeb a odlišnost v subjektech, které je poskytují.

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

10. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že přihlašovaná OZ je absolutně zápisně nezpůsobilá ve smyslu § 4 písm. b) a g) ZOZ. Obsahuje slovo *dravci*, čímž dochází k paradoxní situaci, že ač nemůže být zapsána pro služby *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov*, tak tento dojem v průměrném spotřebiteli vyvolává. Je pak lhotejné, pro jaké výrobky a služby bude zapsána, protože hlavní činností přihlašovatele jsou aktivity spojené s *dravci*. Průměrný spotřebitel si přihlašovanou OZ spojí s *dravci* a jejich výcvikem. Výrobky a služby tedy budou propagovat předvádění *dravců a sov*. Přihlašovaná OZ dle žalobce postrádá rozlišovací způsobilost a klame veřejnost. Správní orgány test absolutní zápisné nezpůsobilosti neprovedly. Protože přihlašovaná OZ obsahuje slovo „*dravci*“, ale pro služby *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov* zapsána být nemůže, nemůže být zapsána ani pro žádné jiné výrobky a služby, neboť v průměrném spotřebiteli vždy vyvolá klamavý dojem, že je spojena s prezentací *dravců*.
11. Dle druhého žalobního bodu se předseda ÚPV zabýval pouze službami ve třídě 41 a podobnost výrobků a služeb v ostatních třídách nevyhodnotil, ač proti tomu směřovaly námitky i rozklad. Předseda ÚPV nesprávně aplikoval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, č.j. 8 As 41/2012-46, neboť chybně vyložil vztah mezi službou *ukázky cvičených dravců* a službami *výuková činnost, vzdělávání, školení, poskytování informací v oblasti vzdělávání*. Opomněl, že prvá uvedená v sobě zahrnuje všechny ostatní. Hodnocení vzdělávacího aspektu služby *ukázky cvičených dravců* jako doplňkového je přepjatě formalistické a neodpovídá jejich reálnému průběhu. Výuka a vzdělávání tuto službu vždy provází, což předseda ÚPV nevyhodnotil z hlediska průměrného spotřebitele. Spotřebitelskou veřejností je každý spotřebitel, jenž se, účastní-li se ukázky cvičených *dravců*, účastní i edukační činnosti. Přihlašovatel nevytváří žádný edukační program, který by byl oddělen od výcviku a předvádění *dravců*. U průměrného spotřebitele tedy může snadno dojít k záměně, k níž často i dochází. Tato argumentace platí pro výrobky a služby ve třídách 16, 25 a 28, neboť všechny nesou slovní označení zaměnitelných ochranných známek a propagují *dravce*. Z hlediska průměrného spotřebitele tedy všechny tyto výrobky a služby patří do jedné skupiny oblasti spotřeby (*prezentace dravců*).
12. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl, že se předseda ÚPV z důvodu, že dospěl k závěru o nepodobnosti výrobků a služeb, nezabýval pravděpodobností záměny přihlašované a namítané OZ. Stupeň jejich podobnosti je dosti vysoký, stejně jako stupeň podobnosti zboží a služeb (reálně poskytovaných, nikoliv formalisticky vykládaných podle zápisu namítané OZ). Předseda ÚPV měl uplatnit kompenzační zásadu.
13. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce tvrdil, že s ohledem na znění přihlašované OZ průměrného spotřebitele ani nenapadne, že by se nevztahovala na činnost s *dravci*. Přihlašovaná OZ je tedy pro průměrného spotřebitele matoucí, zavádějící a navozuje nepravdivou informaci, čemuž by měl předseda ÚPV předcházet.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný soud navrhla zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že žalobce námitku absolutní zápisné nezpůsobilosti v rozkladu neuplatnil. Přihlašovaná OZ má dostatečnou rozlišovací způsobilost a nelze se domnívat, že průměrný spotřebitel bude klamán, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobků nebo služeb (ve třídách 16, 25, 28 a 41). Přihlašovaná OZ je

schopna plnit funkci ochranné známky. Námitka absolutní zápisné nezpůsobilosti je ostatně v námitkovém řízení nepřipustná.

15. Ve vztahu k druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že závěry správních orgánů nejsou v rozporu se žalobcem namítaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu a setrval na argumentaci obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. Hypotetické tvrzení žalobce obsažené ve třetím žalobním bodě označil žalovaný za absurdní s tím, že se nemůže řídit hypotetickým využitím přihlašované OZ i pro jiné služby, než pro které je zapsána. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2023, č.j. 10 As 8/2023-91 a uvedl, že předseda ÚPV řádně vysvětlil, proč nelze spatřovat podobnost mezi službou zapsanou pro namítanou OZ s obecně vyjádřenými výrobky a službami přihlašované OZ. Užití kompenzačního principu je vyloučeno.
17. Důvodný podle žalovaného není ani poslední žalobní bod, protože pro závěr o podobnosti porovnávaných výrobků a služeb není podstatné, jak přihlašovaná OZ zní, ale to, zda přihlašované výrobky a služby mají shodné či podobné znaky z hlediska průměrného spotřebitele (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2006, č.j. 11 Ca 258/2005-71). Při posuzování shodnosti či podobnosti výrobků a služeb není rozhodující, zda jsou řazeny do shodných či odlišných tříd. V úvahu je nutno brát všechny relevantní faktory, zahrnující zejména povahu výrobků a služeb, jejich zamýšlený účel, způsob použití a to, zda jsou vzájemně ve vztahu substitutů nebo jsou komplementární. Porovnávané výrobky a služby jsou odlišné, protože nebyla naplněna podmínka dle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ.

IV. Ústní jednání před soudem

18. Při ústním jednání před soudem konaném dne 22. 10. 2024 setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích. Právní zástupkyně žalobce odkázala na žalobu a zopakovala v ní obsaženou argumentaci. Ve vztahu k námitce absolutní zápisné nezpůsobilosti poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2006, č.j. 7 Ca 180/2005-48.
19. Zástupce žalovaného při jednání odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. K právní zástupkyni žalobce zmíněnému rozsudku Městského soudu v Praze podotkl, že hovoří o přípustnosti námitek proti absolutní zápisné nezpůsobilosti. Tyto námitky však ve správním řízení nezazněly, ač tam zaznít měly. Jsou ostatně nedůvodné, protože napadená OZ rozlišovací způsobilost nepostrádá.
20. Zástupkyně žalobce při ústním jednání nad rámec důkazů obsažených v žalobě navrhla účastnický výslech žalobce. Soud návrhy žalobce na doplnění dokazování zamítl, protože zjistil, že k posouzení žalobních námitek postačoval obsah správního spisu. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se důkaz správním spisem v řízení před správními soudy neprovádí. Soud je při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí povinen z obsahu správního spisu vycházet. Protože se žalobní námitky týkaly výhradně právního posouzení věci, zamítl soud pro nadbytečnost také navrhovaný účastnický výslech žalobce.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Soud úvodem konstatuje, že společnost DRAVCI LEDNICE SEIFEROS, o.p.s. práva osoby zúčastněné na řízení v tomto soudním řízení neuplatnila.
22. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vázán. Při přezkoumávání vycházel

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

23. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
24. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
25. Podle § 26 odst. 4 ZOZ zjistí-li Úřad, že přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7, přihlášku zamítne. Existuje-li důvod zamítnutí přihlášky pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, Úřad přihlášku zamítne pouze pro tyto výrobky nebo služby.
26. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
27. V prvním žalobním bodě žalobce namítl absolutní zápisnou nezpůsobilost přihlašované OZ z toho důvodu, že obsahuje slovo *dravci*, a průměrný spotřebitel si ji tedy spojí s jejich výcvikem. Žalobce současně dovozoval, že z důvodu, že přihlašovaná OZ obsahuje slovo „dravci“, ale pro služby *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov* zapsána být nemůže, nemůže být zapsána ani pro žádné jiné výrobky a služby, neboť v průměrném spotřebiteli vždy vyvolá klamavý dojem, že je spojena s prezentací dravců.
28. Soud ve vztahu k této námitce konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v řízení o námitkách proti zápisu zveřejněného označení do rejstříku ochranných známek podle § 25 ZOZ. Jak správně podotkl žalovaný, v průběhu správního řízení žalobce tuto námitku nevznášel. Podstatné je však především to, že posuzování absolutní zápisné (ne)způsobilosti je možné pouze v řízení o neplatnosti ochranné známky; v námitkovém řízení nemá místo. Soud k tomu odkazuje na rozsudek ze dne 2. 2. 2017, č.j. 10 As 187/2015 – 66, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*Posouzení (ne)platnosti ochranné známky z důvodů vyjmenovaných v ustanovení § 32 zákona o ochranných známkách je možné pouze v rámci řízení o neplatnosti ochranné známky, které může Úřad průmyslového vlastnictví zahájit jak na návrh, tak i bez návrhu např. z důvodu, že ochranná známka nemá žádnou rozlišovací způsobilosti (per se ani získanou) či proto, že se stala ve vztahu k předmětným výrobkům a službám generickou z důvodu jejího používání vlastníkem známky. Hodnocení případné absence absolutní zápisné způsobilosti starší ochranné známky ve vztahu k registrovaným výrobkům nebo službám však v žádném případě nepřísluší soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného v rámci námitkového řízení dle § 25 téhož zákona*“. Soud se tudíž námitkou uplatněnou žalobcem v prvním žalobním bodě nemohl v tomto řízení věcně zabývat, protože posouzení absolutní zápisné způsobilosti nemá v námitkovém řízení místo.
29. Shora vyslovené závěry nejsou v rozporu ani s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2006, č.j. 7 Ca 180/2005-48 zmíněným právní zástupkyní žalobce při ústním jednání. Městský soud v Praze v něm uvedl, že je nutné „*vycházet z toho, že jen namítatel je oprávněn vznášet námítky, ale i namítatel může vznášet připomínky. Pokud namítatel ve svých námitkách vznese i připomínky, uplatňuje své právo jako kdokoliv a Úřad na tyto připomínky musí brát zřetel a řádně se s nimi vypořádat. Podle názoru soudu by byl nemístný formalismus, pokud by*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

namítatel musel podávat dva druhy výtek – námitky a připomínky – zvlášť, a lze tedy připomínky obsahově uplatnit i v námitkách. Ačkoliv osoba, která podává připomínky, je o výsledku jejich vyřízení Úřadem toliko vyrozuměna (§ 24 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb.), i toto vyrozumění se však musí s věcnými důvody, které tato osoba uváděla, vypořádat.“ Žalobce přitom klade důraz zejména na tu pasáž, ve které soud konstatoval, že by bylo „nic neřešícím právním formalismem, pokud by ochranná známka byla zapsána, ačkoliv by proti ní namítatel uplatňoval důvody zápisné nezpůsobilosti, a až v následném řízení, které by mohl namítatel vyvolat, pak byla prohlášena za neplatnou.“ Žalobcův výklad právě citovaného textu je však nesprávný, protože z něj plyne pouze to, že namítatel je oprávněn v jediném podání podat proti přihlášce ochranné známky námitky i připomínky. Jinými slovy řečeno, soud se v citovaném rozsudku zabýval přípustnou formou uplatnění námitek a připomínek ve společném podání. Skutečně by bylo nic neřešícím formalismem, jestliže by se žalovaný odmítl zabývat připomínkami pouze proto, že byly podány v jediném podání spolu s námitkami. To však žalovaný v nyní projednávané věci neučinil, protože žalobce v podání, jehož obsahem byly toliko námitky, žádné připomínky (tedy ani argumentaci ohledně absolutní zápisné nezpůsobilosti přihlašované OZ) neuplatnil. Úřad tedy jeho podání správně vyhodnotil jako námitky a nevedl tudíž současně řízení o připomínkách. Pouze v takovémto řízení by přitom mohl připomínky týkající se absolutní zápisné nezpůsobilosti zkoumat, a na základě případně podané žaloby by poté k tomu byl oprávněn také soud.

30. Dále se soud zabýval námitkou uplatněnou ve druhém žalobním bodě. Žalobce v podstatě tvrdil, že v sobě služba *ukázky cvičených dravců* zahrnuje i veškerou *výukovou činnost, vzdělávání, školení a poskytování informací v oblasti vzdělávání*, protože vždy zahrnuje vzdělávací aspekt. Předseda ÚPV k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí (konkrétně na str. 27) uvedl, že „Pokud jde o napadené služby školení, poskytování informací v oblasti vzdělávání, tak jde o činnosti typicky poskytované specializovanými subjekty spotřebitelům, kteří sami mají následně vykonávat určitou činnost a školení jim poskytuje informace a dovednosti přímo z daného oboru za účelem prohloubení kvalifikace. Dále půjde o služby určené přímo vzdělávacím institucím a týkajícím se právě vzdělávání. Zde nelze najít žádnou souvislost se službou ukázky cvičených dravců. Tato služba je pak velmi specifickou, úzce a konkrétně vymezenou službou, která je poskytována typicky jednorázově/nárazově, nežádka jako součást programu v rámci různých kulturně zábavných akcí (festivaly na hradech a zámcích apod.). Vzdělávací zařízení (typicky školy) mohou samozřejmě takovou službu namítajícího (žalobce – pozn. soudu) poptat a jejím prostřednictvím zábavnou formou ozvláštnit výuku, a v takovém případě nelze opomenout i informační a vzdělávací aspekt ukázky cvičených dravců. Ten však nelze zaměňovat s povahou obecně vymezených služeb výuková činnost, vzdělávání coby činností dlouhodobě, systematicky a strukturovaně vykonávaných, jež jsou většinou zaštitěny určitou institucí typu škola, jazyková škola, zájmový spolek apod.“
31. Soud se s právě citovanými závěry předsedy ÚPV ztotožňuje a konstatuje, že správný orgán dospěl ke správnému závěru, jestliže konstatoval, že „edukační aspekt je u služby ukázky cvičení dravců aspektem doplňkovým, na rozdíl od služby výuková činnost, vzdělávání, kde jde o aspekt zcela zásadní, primární.“ Také dle názoru soudu je vzdělávací aspekt při provádění ukázek cvičených dravců nanejvýš doplňkový a zcela jistě není primárním účelem takto vymezené činnosti. Soud nevylučuje, že v některých případech tyto ukázky mohou mít určitý vzdělávací aspekt (a to nejen při představeních pro školy), to z nich však nedělá výukovou činnost, vzdělávání ani školení či poskytování informací v oblasti vzdělávání. Ve vztahu ke zbývajícím zapsaným činnostem tedy nelze shledat podobnost s namítanými službami. Při aprobaci žalobní argumentace by mohlo být vzdělávací činností de facto

cokoliv, neboť také ukázky jiných činností (a to podstatě kterýchkoliv) mohou být v určitém směru edukativní. Podstatné však je, že to není jejich primárním účelem. Úřad k tomu v prvostupňovém rozhodnutí přílehavě poznamenal, že *„zbývající nárokované služby výuková činnost, vzdělávání, školení, poskytování informací v oblasti vzdělávání nelze ve vztahu k namítaným službám (předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov – pozn. soudu) považovat za služby podobné ani shodné, jelikož mají jiný účel i zaměření a budou poskytovány specializovanými subjekty. Rovněž spotřebitelská veřejnost se bude lišit.“*

32. V tomto směru dává soud dále za pravdu předsedovi ÚPV, který v napadeném rozhodnutí konstatoval, že *„namítající seznam služeb, pro které má svou ochrannou známku zapsanu, vymezil velmi úzce a specificky. Měl-li v úmyslu jejím prostřednictvím poskytovat vzdělávací služby, bylo zcela v jeho dispozici takto seznam služeb definovat.“* Jinými slovy, bylo výlučně na žalobci, aby namítanou OZ případně zaregistroval také pro ostatní služby uvedené ve třídě 41. Pakliže tak neučinil a namítanou OZ zapsal pouze pro *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov*, nemůže se tuto skutečnost snažit nyní dohánět tvrzením, že tyto velmi úzce vymezené služby v sobě zahrnují v podstatě veškeré vzdělávací služby. Tak tomu v žádném případě není. Skutečnost, že uvedená činnost mít může jistý edukativní aspekt, nemohla vést k zamítnutí přihlášky přihlašované OZ pro veškeré zbývající přihlašované služby v dotčené třídě.
33. Žalobce v žalobě dále tvrdil, že shora uvedená argumentace platí také ve vztahu k ostatním výrobkům a službám, přičemž odkázal na zapsané výrobky a služby ve třídách 16, 25 a 28 s tím, že všechny nesou slovní označení zaměnitelných známek a propagují dravce. Dle žalobce tedy patří všechny tyto výrobky a služby do jedné skupiny (prezentace dravců), protože přihlašovaná OZ obsahuje výraz dravci. Soud považuje tuto argumentaci za absurdní. Tvrzení, že trička, kalendáře, magnetky a školení patří do jedné skupiny s ohledem na prezentaci dravců, je liché. *Ad absurdum* by žalobce mohl takto namítnout jakékoliv zboží nebo službu a tvrdit, že by na daném zboží nebo při poskytování dané služby mohl být vyobrazen nějaký dravec, a proto se jedná o shodné či podobné služby. Takovou argumentaci je nutno odmítnout. Žalobce, který namítanou OZ zaregistroval pro velmi úzký segment služeb, se nyní nemůže tímto způsobem snažit předmět ochrany rozšiřovat toliko s ohledem na zahrnutí slova „dravci“ ve vyobrazení přihlašované OZ.
34. Předseda ÚPV neměl povinnost zabývat podobností přihlašované a namítané OZ ve vztahu k reálně poskytovaným službám a zboží, jejichž stupeň podobnosti je dle žalobce velmi vysoký. Žalovaný k této námitce správně odkázal na relevantní pasáž rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2023, č.j. 10 As 8/2023-94, podle níž *„Pokud je na základě námitek nutné porovnat výrobky a služby u starší a přihlašované ochranné známky, je podstatné pouze znění seznamu výrobků a služeb, nikoli nějaké skutečné, potenciální či zamýšlené použití ochranné známky pro výrobky či služby neuvedené v seznamu. Jinak řečeno, v řízení o námitkách je potřeba porovnávat jasně a přesně vymezené seznamy výrobků a služeb“* (srov. dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2012, č.j. 7 As 89/2012-48 a rozhodnutí Tribunálu ze dne 16. 6. 2010 ve věci T-487/08 *Kremezin*). Nebylo tedy povinností žalovaného zkoumat podobnost poskytovaných služeb mimo ty, které byly přihlašovatelem přihlašovány. Ve vztahu k přihlašovaným výrobkům a službám správní orgány obou stupňů podobnost zevrubně zkoumaly, přičemž závadnou podobnost shledaly pouze ve vztahu ke službám *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov*, pro něž byla přihláška přihlašované OZ zamítnuta. Soud se v tomto směru s posouzením ze strany žalovaného bezesbytku ztotožňuje a pro stručnost odkazuje na relevantní pasáže napadeného a prvostupňového

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí. Současně zdůrazňuje, že známkoprávní ochrana přihlašováné OZ se samozřejmě bude vztahovat pouze na přihlášené výrobky a služby.

35. Důvodnými soud neshledal ani námitky žalobce uplatněné ve čtvrtém žalobním bodě, v nichž žalobce de facto tvrdil, že s ohledem na znění přihlašováné OZ průměrného spotřebitele ani nenapadne, že by se nevztahovala na činnost s dravci, a je pro něj tedy matoucí a zavádějící. Správní orgány obou stupňů při rozhodování v dané věci oprávněně dospěly k závěru o nepodobnosti naprosté většiny služeb a zboží přihlašováných pro přihlašovanou OZ s těmi, které jsou chráněny namítanou OZ. K závěru o podobnosti služeb dospěly pouze ve vztahu k službě *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov*, pro něž byla přihláška předmětné OZ zamítnuta. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že s ohledem na slovo „dravci“ obsažené v přihlašováné OZ by průměrného spotřebitele ani nenapadlo, že by se například při prodeji triček, pexesa, klobouků nebo hracích karet nevztahovala na činnost s dravci. Tvrzení žalobce implikuje, že veškeré zboží a služby přihlašovatele budou mít souvislost s dravci, protože je dané slovo obsaženo ve vyobrazení přihlašováné OZ. Tak tomu však vůbec být nemusí (spojení slov „*Dravci Lednice Seiferos*“ by stejně dobře mohlo být například názvem sportovního klubu). Podstatné je přitom podle soudu především to, že výrobky a služby požadované pro přihlašovanou OZ nejsou (kromě již několikrát zmiňovaného *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov*, pro něž byla přihláška přihlašováné OZ zamítnuta) shodné ani podobné výrobkům a službám chráněným namítanou ochrannou známkou. Správní orgány obou stupňů nijak nepochybily v závěru, že služby ve třídách 16, 25 a 28 a také zbývající služby ve třídě 41 mají odlišný účel a jsou zaměřeny na odlišný segment spotřebitelské veřejnosti než služby, které má pro namítanou OZ zapsány žalobce. Nemohly tedy ve vztahu k nim dospět k závěru o shodnosti či podobnosti a soud tomuto závěru přisvědčuje. Příkladem lze uvést, že bude-li přihlašovatel užívat přihlašovanou OZ například na kloboucích či ponožkách, nemůže to vést k jakémukoliv matení veřejnosti ve vztahu ke službám poskytovaným žalobcem, jejichž účel je zcela odlišný než účel těchto výrobků. Pro samotné *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov* pak samozřejmě přihlašováná OZ být užívána nesmí, neboť její přihláška byla ve vztahu k těmto službám zamítnuta.
36. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
37. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. října 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.